

A VENIT
ZBURICI
PE LUME

A VENIT ZBURICI PE LUME,
LĂNGĂ ALȚI DOI PUI GĂLBUI,
ÎNTR-UN CUB FĂCUT ANUME
PENTRU EL ȘI FRĂȚII LUI.



ERA CUB CU PUF ȘI PAIE
ȘI FERIT DE VÂNT ȘI PLOAIE
SUB O STREȘINĂ PE UNDE
NUMAI SOARELE PĂTRUNDE.



- CIP-CIRIP! S-AU MINUNAT,
TOT PRIVINDU-I PE-NDELETE,
VRABIA CU CIOC ROȘCAT
ȘI TĂTICUL-VRĂBIETE.



- CE FRUMOȘI,
CE OCHIOȘI,
AȘA PUI MAI RAR, VĂ JUR,
SĂ EXISTE ÎMPREJUR!



ȘI-NCEPURĂ SĂ-I HRĂNCESCĂ
CU MÂNCARE... PĂSĂREASCĂ,
GĂZE MICI DE PRIN POIENE,
VERMIȘORI, FRIMITURI,
PÂNĂ SE FĂCURĂ SURI.



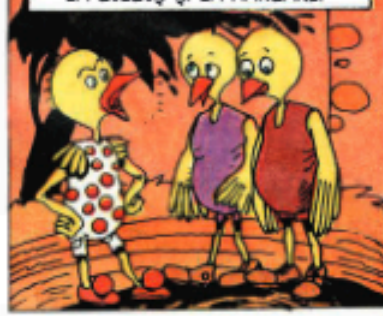
DAR ZBURLIȚI, MIC ȘI PLĂPÂND,
NU SE SATURĂ NICICÂND!
FRĂȚIORII SE-NȚELEGE,
ȘI FĂCEAU MORALĂ-N LEGE.



AOLEU! SĂ-ȚI PLÂNGI DE MILĂ,
PARCĂ E UN „FLĂMÂNȚILĂ”
CARE STRIGĂ-N GURA MARE:
- VREAU MÂNCARE!



- CE VĂ PASĂ VOIĂ - HEI!
SE ZBURLEA ZBURLIȚI LA EI.
ARE DREPTUL FICĂRE
LA CULCUȘ ȘI LA MÂNCARE.



ÎNTR-O ZI, PLECÂND DE-ACASĂ,
VRABIA LE-A SPUS SFĂTOASĂ
CȘĂRPNÂNDU-SE O CLIPĂ
CU PICIORUL SUB ARIPĂ.



- EU CU TATA-VRĂBIEȚE
OMĂ ZBURLIȚI, ASCULTI, BĂIEȚE?
VOM PLECA DE LÂNGĂ VOI
DUPĂ GĂZE, ÎN ZĂVOI.



VOI SĂ STAȚI CUMINȚI AICI,
CĂ MOTANUL MORLĂICI
VĂ PÂNDEȘTE UNDEVA.
PRICEPUȘI, GOLAȘ ZBURLIȚI!



– PRICEPUT... SIGUR CĂ DA,
ZISE EL, PRIND AȘA,
CU UN OCHIȘOR SPRE EA.



AU TRECUT O ORĂ, DOUĂ,
SĂ FI FOST CAM PE LA NOUĂ
DUPĂ CEASUL LUI ZBURLICO
CÂND DEODATĂ ZICE: – GHICI?



CE IDEE MI-A VENIT...
– STAI, ZBURLICE, LINIȘTIT,
CE-ȚI VENI SĂ AI IDEI?
SĂ CÂNTĂM UN CÂNTECEL!



– MAI SĂ FACEM O PLIMBARE
PÂNĂ COLO JOS, ÎN DUD!
– ASTA-I TREABĂ CAM NERODĂ
FĂRĂ ARIPI, FĂRĂ COADĂ
SĂ TE-APUCI DE ZBOR ACUM.
O SĂ MORI, ZBURLICE, PE DRUM!



– UITE, AM SĂ SALT UȘOR
PESTE CUIB ȘI ZVĂRI! ÎN ZBOR,
FĂRĂ SFATUL NIMĂNUI,
DREPT ÎN VĂRFUL DUDULUI!



ȘI ZBURLICE CĂCĂ... ZBURA
SAU AȘA I SE PĂREA.
SE FĂCUSE, BIȘTUL, MIC
ȘI NU MAI VEDEA NIMIC.





ȘI GÂNDI ÎN SINEA LUI:
„E CAM MIC ȘI CAM GĂLBUI,
DAR DACĂ-L HALESC ÎNCET,
ÎMI AJUNGE CA... DESERT.”



DE ZBURLIȚI, CE SĂ VĂ ZIC,
SE FĂCUSE BIETUL MIC
ȘI PRINEA FRICOS MOTANUL
CARE ÎȘI FĂCUSE PLANUL.



MOTĂNICI AVEA RĂBDARE,
SE ÎNTINSE IAR LA SOARE
CU UN OCHI DESCHIS RĂMAS,
SĂ NU-L SCAPE DE SUB NAS
PE ZBURLIȚI CEL NĂTĂFLET
CARE S-A CREZUT ISTET.



ÎL VEDA DEJA PRĂJIT,
PE O TAVĂ RUMENIT,
PROASPĂT, CRUD, CONDIMENTAT,
NUMAI BUN DE... CONSUMAT.



CÂND VENI ZBURÂND SPRE CASĂ
VRABIA CÂNTÂND VOIOASĂ,
UNUL DINTRE FRAȚI ÎN PRIPĂ
FĂCU SEMN CU O ARIPĂ



JOS ÎN CURTE UNDE STA,
MIC ȘI RĂSUFLÂND ABIA,
FRĂȚIORUL SĂU ZBURLIȚI
NEMIȘCAT CA UN ARIȚI.





— CE-AI FĂCUT, PUI GĂLBUI?
ACUM EȘTI AL NIMĂNUI.
AM SPUS EU CĂ TREBUIA
CÂND ERA DE-O ZI ABIA
SĂ-L LEGĂM DE ARIPIOARE.
IATĂ, I-A VENIT SĂ ZBOARE.



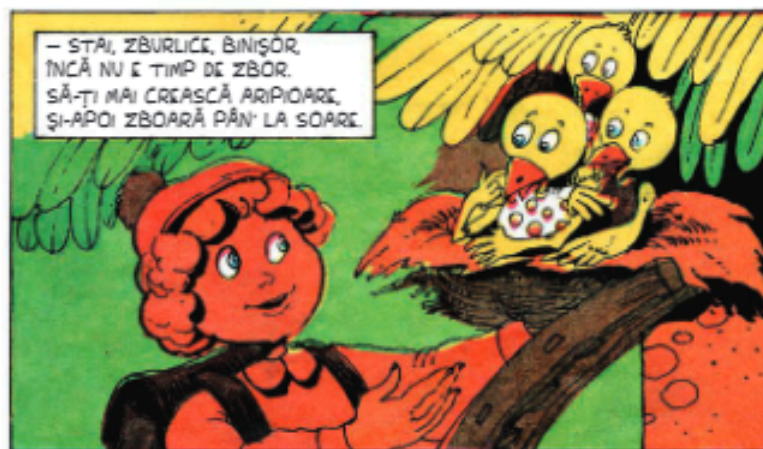
ȘI ACUM A NIMERIT
LA MOTANUL CEL VESTIT
CARE ȘTIE SĂ GĂTEASCĂ
CARNEA NOASTRĂ PĂSĂREASCĂ.



ȘI L-AR FI HALIT DE TÔT,
DRAGII MEI, AȘA SÔCOT,
DACĂ DE LA GRĂDINIȚĂ
NU VENEA SPRE CASĂ GHIȚĂ,
CARE A-NTELES PE LOC
CĂ ACESTA NU-I UN JOC.



ȘI LUÂND O SCARĂ LUNGĂ
PÂN' LA STREĂȘINĂ S-AJUNGĂ,
AȘEZĂ IAR PE ZBURLIȚI
LÂNGĂ FRAȚII LUI MAI MICI.



— STAI, ZBURLIȚE, BINIȘOR,
ÎNCĂ NU E TIMP DE ZBOR.
SĂ-ȚI MAI CREASCĂ ARIPIOARE,
ȘI-APOI ZBOARĂ PÂN' LA SOARE.